

solidarnost je naša snaga

Solidarna poseta izbeglicama u beogradskim parkovima

17. oktobar 2018.

Dana 17. oktobra, 2018. dvojica aktivista Žena u crnom obišli su izbeglice u parkovima kod Ekonomskog fakulteta. U parku je porastao broj izbeglica u odnosu na prethodne dane, najviše iz razloga što je Simpo zgrada blokirana, a kampovi puni. Goran i ja smo otišli u park kod stanice dolaznog perona Lasta gde smo podelili čokoladice, keks, slane grickalice, vlažne maramice i cigare, a zatim nas je nekoliko dečaka iz Afganistana odvelo na mesto gde spavaju.

Saznali smo da im je jedina preostala opcija spavanje ispod mostova na reci Savi kao i pod stepenicama priobalnih terasa na Savamali gde je vlast porušila barake u kojima su ranije spavali. Vratili smo se u veliki park kod fakulteta, gde smo zatekli pun park izbeglica u mnogo većem broju nego prošli put. Razgovarali smo sa mladićima iz Afganistana, Irana, Pakistana, a sreli smo i dečka iz Nepala koji se zove Ganesh.

Prišli smo grupici ljudi s kojima je sedeo na travi. On nam je rekao kako je putovao sam iz Nepala ali u društvu izbeglica iz Afganistana s kojima se sporazumeva na Urdu jeziku. Jedan od njegovih prijatelja, Khairu iz Afganistana, slavio je taj dan 23. rođendan. U toj grupici se nalazio i njegov brat koji nam je pokazivao slike svoje dece koja su ostala u Afganistanu.

Khairu je bio deportovan iz Danske, gde je radio 6 godina, nazad u Afganistan. Navodno, danske vlasti su odlučile da njegov slučaj nije dovoljno zadovoljavajuć za dobijanje azila. On govori tačno 8 jezika među kojima su paštu, dari, farsi, engleski, danski, švedski, norveški i urdu, a razume i arapski.

Dok smo sedeli na travi s njima prišao nam je stariji čovek i naredio na engleskom da se maknemo s trave jer je navodno tu zabranjeno sedeti. Goran je zatim otišao za njim i pitao ga: "Zašto terate ljude sa travnjaka?". Na to je on odgovorio da je takav zakon. Goran mu je uzvratio pitanjem: "A da ja sedim na toj travi da li bi bio problem?", na šta je ovaj drsko odgovorio: "Ne, oni su ovde većina". Goran mu je rekao kakva većina, kad smo mi tu većina. On je uzvratio: "Ali 'oni' su ovde većina", misleći na park. Goran mu je postavio pitanje: "Dakle, strancima

je zabranjeno, a građanima države Srbije nije? Da sam ja došao s Marsa ne bih imao pravo da sedim na javnim površinama?”

Goran je želeo da zna ko je on i saznali smo da je iz Komesarijata za izbeglice, a onda ga je ovaj pitao: “A ko si ti, ti si iz neke nevladine organizacije?”, a Goran mu je odgovorio: “Ja sam građanin ove države koji ima pravo da postavlja pitanja”. Dodao mu je i da će se žaliti na njegovo ksenofobično ponašanje kod njegovih nadređenih. Zatim se okrenuo i vratio na travnjak s izbeglicama.

Khairu me je pitao da proverim na internetu kada ima autobus za Šid. Ispostavilo se da su propustili poslednji i da nema drugog uveče, što znači da su morali da spavaju u Beogradu. Nakon što smo proslavili Khairuov rođendan i naučili nove reči na paštu, farsu i urdu jeziku, pozdravili smo se s njima i vratili u kancelariju.

Nakon sastanka u prostorijama ŽUC-a Goran i ja smo još jednom naišli na istu grupicu mladića koje je jedan čovek vodio prema gradu. Pitali smo ih gde idu, rekli su da su našli neki smeštaj. Međutim, posle sam saznao od Ganesha, s kojim sam razmenio kontakt, da je on te noći ipak spavao napolju. Rekao je da će i večeras spavati u parku.

Izveštaj napisali: Goran i Tomislav

